

[Ole Espersen.]

Derfor er der ikke tale om, at jeg på nogen måde lægger mindre vægt eller ringe vægt på, hvad det store seertal ønsker, absolut ikke, men vi bør, når vi beskæftiger os med et meget vigtigt massekommunikationsmiddel inden for samfundet, lægge også andre hensyn til grund.

Så kom det ligesom lidt opgivende fra hr. Lembourn til sidst, at vi kan jo alligevel ikke undgå disse reklamer, og så kan vi lige så godt indføre dem med det samme.

Jeg synes, det var lidt opgivende. Det må dog være sådan, at hvis man har denne indstilling åbenbart gående ud på, at noget særlig positivt ved reklamerne er der ikke, men vi kan ikke undgå dem alligevel, så må man i alt fald prøve at undgå dem så længe som muligt, og jeg tror ikke, det er rigtigt, at vi i løbet af få år bliver overbejrdet med reklamer fra satellitter. Det bliver i hvert fald forsøgt ordnet internationalt, således at hvert enkelt land vil kunne vælge, om det ønsker at modtage denne massive reklame- og politiske propagandapåvirkning, som satellitterne naturligvis kan betyde.

Og så to ord til ordføreren for kristeligt folkeparti, som ikke holdt sit løfte om at lade være med at tage en almindelig debat om radio- og fjernsynsforhold. Jeg skal ikke deltage i den debat. Jeg skal blot hæfte mig ved en enkelt ting, fordi jeg som medarbejder må have lov til i hvert fald at antyde også her et forsvar på et enkelt område.

Det blev nævnt, at sproget er sjofelt og vulgært og ækelt og uartig, og at det især gik ud over vore børn. Jeg var på Bornholm for nylig til et møde om radio og fjernsyn, og dér blev jeg kritiseret på samme måde, skældt rigtig grundigt ud, men så var der en god nabo, som i øvrigt har en helt anden indstilling til både radio og fjernsyn og mange politiske forhold end jeg, som sagde til mig: „Du, Ole, det skal du ønte varra tjiv å'd“. Det betyder: „Det skal du ikke være ked af, Ole“, det er nemlig ikke rigtigt, det, de påstår, der skælder ud over sproget. Gå ud på gaden her. Gå ud i Arnager, eller hvor vi nu går hen efter mødet her, og hør så på, hvad børnene siger, hør på deres sprog, og du vil høre de uartige ord, de lidt halvsjofle ord, de grimme ord er præcis de samme, som da du var barn på Bornholm. Og når disse ord har

kunnet leve alle disse år, så skyldes det ikke radio og fjernsyn, for dér taler man ikke bornholmsk hverken på den ene eller den anden måde.“

Jeg tror, at man overvurderer vores indflydelse meget voldsomt.

Arne Christiansen (V):

Jeg synes, der er grund til at takke ministeren for, at der blev mindet om, at vi skal have en principdebat her i salen. Jeg beklager kun, at det kom på et så sent tidspunkt, men med den 26. ds. forude skal jeg reservere mine bemærkninger til de mange generelle betragtninger, der er kommet her, hvor fristende det end kunne være at gå ind i den debat, som vi altså ikke skal have i dag.

Men jeg vil gerne sige til hr. K. Helveg Petersen, at jeg er stadig forbavset over den ligesom undsigelse af det folkelige, det brede kulturelle og folkelige element, der ligger i amtsprogramudvalgene. Jeg synes, det ikke stemmer overens med det billede, jeg gennem årene har dannet mig af hr. K. Helveg Petersens indstilling til det folkelige arbejde, og jeg må sige til hans partifælle hr. Overgaard Nielsen, der sagde, at amtsprogramudvalgene ville blive et uvidende led i bureaukratiet, at nu indebærer efter min opfattelse et folkevalgt element afgjort ikke et nyt bureaukratisk led, og i dette tilfælde er der, som jeg også sagde i mine indledende bemærkninger i første omgang, tale om en decentralisering af den folkelige indflydelse, således at det også skulle kompensere for den politiske indflydelse, som hr. K. Helveg Petersen og altså også hr. Overgaard Nielsen frygter.

Jeg må da også gøre opmærksom på, at den radiolov, som nu træder i kraft den 1. april, indeholder en bestemmelse om, at Danmarks radios medarbejdere skal være repræsenteret i radiatorådet, og man må så stille det spørgsmål, om det også er en udvidelse af bureaukratiet på slagmarken i Gyn-gemosen.

Melchior (CD):

Hr. Poul Dam ved, at jeg altid lytter ekstra interesseret, når han taler. Det gjorde jeg også i dag, men det var en af de gange, jeg blev stærkt skuffet. Der blev f. eks. lejlighed til et spark sådan til tyskhed i al almindelighed, ved at den kommentar,